

обезцвѣтаватъ. Тази зелена окраска се нарича листна зеленина или хлорофиль. — Отъ тукъ и самитѣ зрѣнца се наричатъ „хлорофилни зрѣнца“.

Разказахъ въ последната беседа, че презъ свойтѣ устица листата поематъ изъ въздуха невидима отъ нашето око храна — вжгледвуокисъ.

Презъ стенитѣ на зелените клетки въ листата вжгледвуокисъ минава въ самитѣ тѣхъ. Тукъ той се срѣща съ всмуканата по-рано вода. И става чудо! Въ хлорофилните зрѣнца се образува ново вещество, което не прилика нито на вжгледвуокиса, нито на водата. Подпомогнатъ отъ топлитетъ слънчеви лжчи, хлорофилътъ разлага вжгледвуокиса на вжглеродъ и кислородъ. Кислородътъ излиза презъ устицата на листата навънъ; остава само вжглеродътъ. Но вжглеродътъ не стои свободенъ — той веднага се съединява съ основните вещества на водата — водорода и кислорода. Така се получава ново вещество, което ние наричаме скробѣла или нишесте.

Интересно е, че скробѣлата се образува въ хлорофилните зрѣнца на листата, само когато върху тѣхъ падатъ слънчеви лжчи. Листа, до който не може да проникне слънчевъ лжчъ, не могатъ да образуватъ нишесте. Не се образува нишесте и презъ нощта. И затова много важно е, щото растението, особено листата му, да биде добре огрѣвано отъ слънцето. Така хлорофилните зрѣнца или, както ги нарекохме, работилничките, не спиратъ нито минута своята работа, стига да е свѣтло. Залѣзе ли слънцето, тѣ спиратъ да работятъ. И много естествено. Главниятъ работникъ, помощникътъ имъ, който спомага за разлагането на вжгледвуокиса, се изгубва. Безъ него тѣ не могатъ да продължаватъ работата си.

Въ хлорофилните зрѣнца скробѣлата се явява въ видъ на много малки безцвѣтни частички, които постепенно растатъ, увеличаватъ се.

Нишестето е запасна храна на растението. Тази храна растението не винаги употребява еднакво. Запазва я въ хранилищата на клетките, докато стане нужда отъ нея. Тогава нишестето се превръща въ разтворена захаръ.

Превръщането на нишестето въ захаръ става подъ влиянието на особено вещество, подобно на плюнката, наречено диастаза. Сѫщото вещество превръща нишестето въ ечмичените зърна, когато проникнатъ. Тогава тѣ ставатъ сладки, наричатъ ги „сладъ“ и отъ тѣхъ приготвяватъ бирата. Сѫщото превръщане на нишестето въ захаръ става въ червата и устата на човѣка. Ако на-